

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

principielle i byggestøtteloven og dens fordeling af lånemidlerne mellem de forskellige kategorier.

Det forekommer mit parti — og forhåbentlig og sandsynligvis også andre — naturligt og påkrævet, at når der er så stærk efterspørgsel efter kap. V.A.-lånene på grundlag af vurderingen, som tilfældet er, og som — det vil jeg gerne sige til ministeren — glæder mig, idet det viser, at vi her har fået en anvendelig låneform, som stiller mindre krav til statskassen end de andre statslåneformer, så må vi med de begrænsede lånemidler, der er til dette byggeri, træffe foranstaltninger til, at de bygherrer, som man først og fremmest tænkte på, da man startede denne låneform, kan få lån i rimeligt omfang, og det er dem, der bygger parcelhuse til eget brug. Det kan de ikke efter den udvikling, der har fundet sted, hvor etagebyggeriet navnlig i hovedstadsområdet beslægtet er så stor del af lånemidlerne. Som jeg oplyste, da jeg fremsatte lovforslaget, er i første kvartal af indeværende finansår omtrent halvdelen af de givne tilsagn i henhold til kap. V.A. reserveret til høj bebyggelse. Dette store etagebyggeri i hovedstadsområdet har tillige haft til følge, at så forholdsvis lidt parcelhusbyggeri efter kap. V.A. har kunnet sættes i gang rundt i landet, hvor arbejdskraft findes dertil. Derfor foreslår vi, at kap. V.A.-lån fortrinsvis skal ydes til opførelse af parcelhuse til bygherrens eget brug.

Vort forslag om indførelse af et maksimumsbeløb på 25 000 kr. som statslån pr. lejlighed taler for sig selv. Ved fremsættelsen af lovforslaget gjorde jeg, som den højtærede minister nu har gjort det, opmærksom på, at 9 pct. af de udbetalte statslån overskred dette beløb. De 8 pct. ligger mellem 25 000 kr. og 35 000 kr. pr. lejlighed, heraf langt de fleste indenfor hovedstadsområdet. Det gælder om at få disse lån til at række til flest muligt lejliheder; derfor bør en maksimumsgrænse for lånene lovfæstes.

Når vi har fremsat dette lovforslag nu og ønsker det gennemført i denne samling, selvom det ikke kan få fuld virkning før i næste finansår, er det også, fordi bygherrerne efter min og mit partis mening har

krav på i så god tid som muligt at få at vide, i henhold til hvilke bestemmelser de har mulighed for at få lån. Man bygger ikke et hus, den dag man får lyst dertil; der er lange forberedelser.

Det er min tro, at lovforslaget vil blive velvilligt modtaget af de partier, som hidtil har vist interesse for kap. V.A.-byggeriet, og som har været enige med os om den linie, der bør følges.

Carl P. Jensen: Jeg har ved tidligere lejligheder her i det høje ting givet udtryk for, lad mig sige den beherskede interesse, mit parti nærer for det byggeri, der kommer til udførelse efter byggestøttelovens kap. V.A. Det skete senest, da vi den 17. maj i år havde det ærede medlem hr. Paabøls lovforslag vedrørende ændring af byggestøtteloven til første behandling, et forslag, der netop tog sigte på at udvide denne byggeform på bekostning af det sociale byggeri. Mit parti er enigt i den opfattelse, jeg dengang gav udtryk for, at det her drejede sig om at stimulere et byggeri, som jeg ikke mener at staten som långiver skal have den allerstørste interesse for. Staten har, som jeg tidligere har anført, ikke nogen synderlig kontrol med projektering og kvalitet. Den har faktisk kun at meddele låntageren, om der er penge til rådighed indenfor de 27½ pct. at det samlede rådighedsbeløb, og det er rigtigt, som den højtærede fungerende boligminister sagde, at når dette byggeri i det hele taget fik den placering i loven, som tilfældet er, skyldes det i særlig grad den indsats, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ydede på dette område.

Jeg har også tidligere givet udtryk for min betænkelighed ved, at man ved lovens administration i henhold til ordlyden af § 35, stk. 2, hvorefter rådighedsbeløbet fortrinsvis skal komme kap. V.A.-byggeri tilgode, i realiteten fortolker dette således, at kap. V.B. træder helt i baggrunden. På samme måde har man nu gjort den erfaring, at der er en tendens til at give etagebyggeri efter kap. V.A. en forret på bekostning af det mindre byggeri. Denne tendens har ikke overrasket mig, og på samme måde som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er utilfreds med denne linie, har jeg været det med reglen om, at lån i hen-